EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 8.10.2019
COM(2019) 453 final

2019/0211 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse for 2020 af fiskerimulighederne for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Middelhavet og Sortehavet

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik[1] (herefter "grundforordningen for den fælles fiskeripolitik") har til formål at sikre, at de levende akvatiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde. Et vigtigt redskab til at sikre opfyldelsen af dette mål er den årlige fastsættelse af fiskerimuligheder. Forordninger om fiskerimuligheder skal begrænse udnyttelsen af bestandene i et omfang, som er i overensstemmelse med de overordnede mål for den fælles fiskeripolitik.

Formålet med dette forslag er at fastsætte fiskerimuligheder for visse bestande og grupper af bestande i Middelhavet og Sortehavet.

Efter vedtagelsen og ikrafttrædelsen af den flerårige plan for demersale bestande i det vestlige Middelhav[2] fastsættes der i dette forslag fiskerimuligheder for de berørte medlemsstater i denne region (Spanien, Frankrig og Italien) med henblik på den maksimale tilladte fiskeriindsats

Forslaget fastsætter også fiskerimuligheder, der følger af aftaler, der er indgået inden for rammerne af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM), som er en regional fiskeriforvaltningsorganisation med beføjelser til bevarelsen og forvaltningen af havets levende ressourcer i Middelhavet og Sortehavet. Den Europæiske Union er medlem af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) sammen med Bulgarien, Kroatien, Cypern, Frankrig, Grækenland, Italien, Malta, Rumænien, Slovenien og Spanien. Foranstaltninger vedtaget inden for rammerne af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) er bindende for dens medlemmer.

Hvad angår Sortehavet fastsætter dette forslag derudover en autonom kvote for brisling med henblik på opretholdelse af det nuværende niveau for fiskeridødelighed. Hvad angår pighvar omsætter forslaget den samlede tilladte fangstmængde (TAC) og de kvoter, der er fastsat af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM).

Det endelige mål er at genoprette bestandene til og opretholde dem på et niveau, som giver det maksimale bæredygtige udbytte (MSY). Dette mål er udtrykkeligt medtaget i den nye grundforordning om den fælles fiskeripolitik, nærmere bestemt i artikel 2, stk. 2, som fastsætter følgende: "[...] skal udnyttelsesgraden for det maksimale bæredygtige udbytte, hvor det er muligt, nås inden udgangen af 2015 og [...] senest inden udgangen af 2020 for alle bestande". Dette afspejler det tilsagn, som Unionen har givet i forbindelse med tiltrædelsen af konklusionerne af verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002 og den tilhørende gennemførelsesplan. Herudover skal bestemmelserne i den flerårige plan for demersale bestande i det vestlige Middelhav i lyset af den korte frist til 2020 og den

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1022 af 20. juni 2019 om en flerårig plan for fiskeriet, der udnytter demersale bestande i det vestlige Middelhav, og om ændring af forordning (EU) nr. 508/2014 (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 1).

betydelige reduktion af fiskeriindsatsen, som den vil indebære, senest i 2020, hvor det er muligt, og senest pr. 1. januar 2025 gradvist føre til en fiskeridødelighed på niveauet for det maksimale bæredygtige udbytte (MSY).

Selv om det er første gang, der foreslås en enkeltstående forordning om fiskerimuligheder for såvel Middelhavet som Sortehavet, indgår fastsættelsen af fiskerimulighederne i den årlige forvaltningsprocedure. Således er fiskerimulighederne blevet fastlagt i de foregående år for Sortehavet[3] og aftaleområdet for GFCM[4]. For 2020 skal der også fastsættes fiskerimuligheder for demersale bestande i det vestlige Middelhav efter vedtagelsen og ikrafttrædelsen af den flerårige plan.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

De foreslåede foranstaltninger er udformet i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitiks mål og regler.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

De foreslåede foranstaltninger er i overensstemmelse med Unionens politik for bæredygtig udvikling.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 43, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Unionen har enekompetence på det område, som forslaget vedrører, jf. artikel 3, stk. 1, litra d), i TEUF. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende grunde: den fælles fiskeripolitik er en fælles politik. I henhold til artikel 43, stk. 3, i TEUF skal Rådet vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.

Den foreslåede rådsforordning fordeler fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne. Det står medlemsstaterne frit for efter eget skøn at fordele sådanne fiskerimuligheder mellem fartøjer, som fører deres flag, jf. artikel 16 og 17 i grundforordningen om den fælles fiskeripolitik. Medlemsstaterne har således et stort spillerum med hensyn til at afgøre, hvilken social/økonomisk model de vil anvende, når det gælder udnyttelsen af de tildelte fiskerimuligheder.

Forslaget har ingen nye finansielle virkninger for medlemsstaterne.

---

[3] Rådets forordning (EU) 2018/2058 af 17. december 2018 om fastsættelse for 2019 af fiskerimulighederne for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Sortehavet (EUT L 329 af 27.12.2018, s. 8).

[4] Rådets forordning (EU) 2019/124 af 30. januar 2019 om fastsættelse for 2019 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande (EUT L 29 af 31.1.2019, s. 1).

- **Valg af retsakt**

Den foreslåede retsakt er en rådsforordning.

Dette forslag vedrører fiskeriforvaltning i henhold til artikel 43, stk. 3, i TEUF og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant.

- **Høringer af interesserede parter**

Interesserede parter blev hørt vedrørende meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om status for den fælles fiskeripolitik og høring om fiskerimulighederne for 2020[5].

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Vurderingen af bestandenes tilstand i Middelhavet og Sortehavet er baseret på det seneste arbejde i Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF), GFCM's Rådgivende Videnskabelige Komité for Fiskeri (SAC) og GFCM's arbejdsgruppe om Sortehavet.

- **Konsekvensanalyse**

Anvendelsesområdet for forordningen om fiskerimulighederne er nærmere afgrænset i artikel 43, stk. 3, i TEUF.

Kommissionens forslag til grundforordningen om den fælles fiskeripolitik og den flerårige plan for fiskeriet efter demersale arter i det vestlige Middelhav er behørigt udarbejdet på grundlag af konsekvensanalyser[6]. Et af de vigtigste instrumenter i grundforordningen om den fælles fiskeripolitik med henblik på at nå de mål, der er fastsat i artikel 2 i nævnte forordning, er fastsættelsen af fiskerimuligheder. Hvad angår den flerårige plan, blev der med den indført en fiskeriindsatsordning for at løse problemet med overfiskning efter demersale arter i det vestlige Middelhav.

Hvad angår de fiskerimuligheder, som GFCM har fastsat for både Middelhavet og Sortehavet, gennemfører dette forslag i det væsentlige internationalt vedtagne foranstaltninger. Eventuelle elementer af relevans for vurderingen af mulige konsekvenser for fiskerimulighederne er behandlet i forbindelse med forberedelsen og gennemførelsen af internationale forhandlinger, inden for rammerne af hvilke Unionens fiskerimuligheder er aftalt med tredjeparter.

Forslaget tager ikke kun sigte på at løse problemerne på kort sigt, men er også en mere langsigtet strategi, der går ud på, at fiskeriindsatsen gradvis tilpasses niveauer, som er bæredygtige på langt sigt.

---

[5] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om status over den fælles fiskeripolitik og høring om fiskerimulighederne for 2020 (COM/2019/274 final).

[6] SEC(2011)891 final af 13.7.2011 og SWD(2018)59 henholdsvis 60 final af 8.3.2018.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant.

- **Grundlæggende rettigheder**

Ikke relevant.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen budgetmæssige konsekvenser.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Forslaget vil blive gennemført i overensstemmelse med nuværende fælles fiskeripolitiks bestemmelser. Overvågningen og overholdelsen sikres i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Gennem forslaget fastsættes medlemsstaternes fiskerimuligheder for 2020 for visse bestande eller grupper af bestande i Middelhavet og Sortehavet. Fiskerimulighederne omfatter navnlig:

1. En fiskeriindsatsordning for trawlerfartøjer, der fisker efter demersale bestande i det vestlige Middelhav. Den nye flerårige plan for fiskeriet efter demersale arter i det vestlige Middelhav trådte i kraft den 16. juli 2019. I henhold til bestemmelserne i denne plan fastsætter Rådet hvert år en maksimal tilladt fiskeriindsatsgruppe pr. medlemsstat og for de grupper af bestande, der er fastlagt i planens bilag I. For planens første gennemførelsesår skal den maksimale tilladte fiskeriindsats reduceres med 10 % i forhold til referenceværdien (fra 1. januar 2015 til 31. december 2017), som beregnes af hver medlemsstat for hver fiskeriindsatsgruppe eller geografisk underområde
2. Foranstaltninger, der er vedtaget af GFCM og finder anvendelse i Middelhavet. Disse foranstaltninger omfatter: en forbudsperiode for europæisk ål i hele Middelhavet (GSA 1-27) og fiskeri- og indsatsbegrænsninger for små pelagiske bestande i Adriaterhavet (GSA 17-18). Disse foranstaltninger blev vedtaget på GFCM's årlige møde i 2018. Desuden omfatter forslaget fiskeriindsatsbegrænsninger for demersale bestande i Adriaterhavet (GSA 17-18), der skal vedtages på GFCM's årlige møde i 2019, der afholdes fra den 4. til den 8. november 2019. Da sådanne foranstaltninger er ved at blive behandlet, fordi GFCM's årlige møde endnu ikke har fundet sted, er de anført som *"pm" (pro memoria)* i dette forslag. De ajourføres, når de er vedtaget af GFCM.
3. Fiskerimuligheder i Sortehavet. Disse omfatter: a) en autonom kvote for brisling baseret på videnskabelig rådgivning, i henhold til hvilken det er nødvendigt at opretholde det nuværende niveau for fiskeridødelighed for at sikre bestandens bæredygtighed b) den samlede tilladte fangstmængde (TAC) og kvotetildeling for pighvar inden for rammerne af en ny flerårig forvaltningsplan for fiskeri efter pighvar, som skal vedtages på GFCM's årlige møde i 2019. TAC og kvoter for pighvar er markeret som *"pm"* i forslaget i afventning GFCM's vedtagelse heraf.

2019/0211 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse for 2020 af fiskerimulighederne for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Middelhavet og Sortehavet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlige artikel 43, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen og

som tager følgende i betragtning:

(1) I henhold til artikel 43, stk. 3, i TEUF vedtager Rådet på forslag af Kommissionen foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.

(2) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013[7] skal der vedtages bevarelsesforanstaltninger under hensyntagen til den foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning, herunder, hvis det er relevant, rapporter fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF).

(3) Det påhviler Rådet at vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder, herunder, hvis det er relevant, visse funktionelt tilknyttede betingelser. I henhold til artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013 skal fiskerimulighederne fastsættes i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitiks målsætninger som fastsat i nævnte forordnings artikel 2, stk. 2. I henhold til artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 fiskerimulighederne tildeles medlemsstaterne således, at de enkelte medlemsstater sikres relativ stabilitet i fiskeriet efter de enkelte bestande eller i de enkelte fiskerier.

(4) I henhold til artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013 bør der for bestande, der er omfattet af flerårige planer, fastsættes fiskerimuligheder i overensstemmelse med de regler, der er fastlagt i nævnte planer.

(5) Den flerårige plan for fiskeri, som udnytter demersale bestande i det vestlige Middelhav, blev fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1022[8] og trådte i kraft den 16. juli 2019. I henhold til artikel 4, stk. 1, i nævnte forordning skal fiskerimulighederne for de bestande, der er opført på listen i artikel 1 i nævnte forordning, fastsættes således, at det mål for fiskeridødeligheden, som giver det maksimale bæredygtige udbytte (MSY), nås på et gradvist stigende grundlag

[7] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

[8] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1022 af 20. juni 2019 om en flerårig plan for fiskeriet, der udnytter demersale bestande i det vestlige Middelhav, og om ændring af forordning (EU) nr. 508/2014 (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 1).

senest i 2020, hvis det er muligt, og senest den 1. januar 2025. Fiskerimulighederne bør udtrykkes som maksimal tilladt fiskeriindsats og fastsættes i overensstemmelse med den fiskeriindsatsordning, der er omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) 2019/1022. For 2020 bør den maksimale tilladte fiskeriindsats derfor reduceres med 10 % i forhold til den referenceværdi, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 7, stk. 4, i nævnte forordning.

(6) Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) vedtog på sit 42. årsmøde i 2018 henstilling GFCM/42/2018/1 om forvaltningsforanstaltninger for europæisk ål (*Anguilla anguilla L.*) i Middelhavet (GFCM's geografiske underområder 1-27). Disse foranstaltninger omfatter en årlig sammenhængende forbudsperiode på tre måneder, som skal fastlægges af hver medlemsstat i overensstemmelse med bevaringsmålene i forordning (EF) nr. 1100/2007[9], de(n) national(e) forvaltningsplan(er) for ål og de tidsmæssige vandringsmønstre for ål i medlemsstaten. Forbuddet gælder alle havområder i Middelhavet og brakvande såsom flodmundinger, kystlaguner og overgangsvande i overensstemmelse med henstillingen. Denne foranstaltning bør gennemføres i EU-retten.

(7) GFCM vedtog på sit 42. årsmøde i 2018 også henstilling GFCM/42/2018/8, som fastsatte fangst- og indsatsbegrænsninger for små pelagiske bestande for årene 2019, 2020 og 2021 i GFCM's geografiske underområde 17 og 18 (Adriaterhavet). Disse foranstaltninger bør gennemføres i EU-retten. De maksimale fangstbegrænsninger fastsættes udelukkende for et år, og uden at dette berører eventuelle andre foranstaltninger, der vedtages i fremtiden, eller en eventuel fordelingsnøgle mellem medlemsstaterne.

(8) GFCM vedtog på sit 43. årsmøde i 2019 henstilling GFCM/43/2019/xx om forvaltningsforanstaltninger for demersale bestande i GFCM's geografiske underområde 17 og 18 (Adriaterhavet), som indførte en fiskeriindsatsordning for visse demersale bestande. Disse foranstaltninger bør gennemføres i EU-retten.

[*Betragtningen, de relevante artikler og bilag opdateres efter årsmødet*]

(9) Under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for den slovenske flåde, og deres marginale indvirkning på små pelagiske og demersale bestande, er det hensigtsmæssigt at bevare de nuværende fiskerimønstre og sikre adgang for den slovenske flåde til en minimumsmængde af små pelagiske arter og en mindste indsatskvote for demersale bestande.

(10) GFCM vedtog på sit 43. årsmøde i 2019 henstilling GFCM/43/2019/xx om ændring af henstilling GFCM/41/2017/4 om en flerårig forvaltningsplan for fiskeriet efter pighvar i Sortehavet (GFCM's geografiske underområde 29). Med denne henstilling indføres en ajourført samlet tilladt fangstmængde (TAC) og en kvotefordelingsnøgle for pighvar og yderligere bevarelsesforanstaltninger for denne bestand, herunder en forbudsperiode på to måneder og en begrænsning af fiskedagene til 180 dage om året. Disse foranstaltninger bør gennemføres i EU-retten.

[*Betragtningen, de relevante artikler og bilag opdateres efter årsmødet*]

(11) Ifølge den foreliggende videnskabelige rådgivning fra GFCM bør det nuværende niveau for fiskeridødeligheden fastholdes for at sikre en bæredygtig udnyttelse af

[9] Rådets forordning (EF) nr. 1100/2007 af 18. september 2007 om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæisk ål (EUT L 248 af 22.9.2007, s. 17).

brislingebestanden i Sortehavet. Der bør derfor fortsat fastsættes en autonom kvote for denne bestand.

(12) Fiskerimulighederne bør fastsættes på grundlag af den foreliggende videnskabelige rådgivning og under hensyntagen til biologiske og samfundsøkonomiske aspekter, samtidig med at der sikres en retfærdig behandling af de forskellige fiskerisektorer og under hensyntagen til de synspunkter, der kom til udtryk under høringen af de berørte parter.

(13) Med Rådets forordning (EF) nr. 847/96[10] blev der indført supplerende betingelser for forvaltningen af TAC'er fra år til år, blandet andet fleksibilitetsbestemmelser, jf. artikel 3 og 4 i nævnte forordning, vedrørende præventive og analytiske TAC'er. I henhold til artikel 2 i nævnte forordning skal Rådet ved fastsættelsen af TAC'erne fastlægge, hvilke bestande, der ikke er omfattet af artikel 3 eller 4 i nævnte forordning, særlig på grundlag af bestandenes biologiske tilstand. Senest er den årsbaserede fleksibilitetsmekanisme indført ved artikel 15, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1380/2013 for alle de bestande, der er omfattet af landingsforpligtelsen. For at undgå en uforholdsmæssig høj grad af fleksibilitet, som vil underminere princippet om fornuftig og ansvarlig udnyttelse af havets biologiske ressourcer, hindre opfyldelsen af den fælles fiskeripolitiks målsætninger og forværre bestandenes biologiske tilstand, bør det fastsættes, at artikel 3 og 4 i forordning (EF) nr. 847/96 derfor kun anvendes på analytiske TAC'er, hvis den årsbaserede fleksibilitet, der er fastsat i artikel 15, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1380/2013, ikke anvendes.

(14) De fiskerimuligheder for EU-fiskerfartøjer, der fastsættes ved nærværende forordning, skal udnyttes i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009[11], særlig nævnte forordnings artikel 33 og 34 om registrering af fangster og fiskeriindsats og om indberetning af data om opbrugte fiskerimuligheder. Det er derfor nødvendigt at fastsætte de koder, som medlemsstaterne skal benytte, når data sendes til Kommissionen vedrørende landinger af bestande, der er omfattet af nærværende forordning.

(15) For at undgå afbrydelse af fiskeriet og sikre, at Unionens fiskere kan leve af fiskeri, bør denne forordning finde anvendelse fra den 1. januar 2020. Denne forordning bør på grund af sin hastende karakter træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen.

(16) Fiskerimulighederne bør udnyttes i fuld overensstemmelse med EU-retten —

---

[10] Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år (EFT L 115 af 9.5.1996, s. 3).

[11] Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1
Genstand

Ved denne forordning fastsættes for 2020 de fiskerimuligheder, der er til rådighed i Middelhavet og Sortehavet for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande.

Artikel 2
Anvendelsesområde

1. Denne forordning gælder for EU-fiskerfartøjer, der udnytter følgende fiskebestande:

(a) Europæisk ål (*Anguilla anguilla L.*) i Middelhavet, jf. definitionen i artikel 4, litra b)

(b) blårød reje (*Aristeus antennatus*), dybvandsrosenreje (*Parapenaeus longirostris*), rød kæmpereje (*Aristaeomorpha foliacea*), europæisk kulmule (*Merluccius merluccius*), jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*) og rød mulle (*Mullus barbatus*) i det vestlige Middelhav, jf. definitionen i artikel 4, litra c)

(c) ansjos (*Engraulis encrasicolus*) og sardin (*Sardina pilchardus*) i Adriaterhavet, jf. definitionen i artikel 4, litra d)

(d) europæisk kulmule (*Merluccius merluccius*), jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*), tunge (*Solea solea)*, dybvandsrosenreje (*Parapenaeus longirostris*) og rød mulle (*Mullus barbatus*) i Adriaterhavet, jf. definitionen i artikel 4, litra d)

(e) brisling (*Sprattus sprattus*) og pighvar (*Psetta maxima*) i Sortehavet, jf. definitionen i artikel 4. litra e).

2. Denne forordning finder også anvendelse på rekreativt fiskeri, når dette fiskeri udtrykkeligt nævnes i de relevante bestemmelser.

Artikel 3
Definitioner

I denne forordning finder definitionerne i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1380/2013 anvendelse. Endvidere forstås ved:

(a) "internationale farvande": farvande, der ikke er omfattet af nogen stats højhedsområde eller jurisdiktion

(b) "rekreativt fiskeri": ikke-kommercielt fiskeri, der udnytter marine levende akvatiske ressourcer til rekreation, turisme eller sport

(c) "samlet tilladt fangstmængde" (TAC):

(i) i fiskerier, der er omfattet af den undtagelse fra landingsforpligtelsen, der er omhandlet i artikel 15, stk. 4-7, i forordning (EU) nr. 1380/2013, den mængde fisk, der hvert år kan landes af hver fiskebestand

(ff) i alle andre fiskerier den mængde fisk, der kan fanges af hver bestand i løbet af en periode på et år

(d) "kvote": en andel af den TAC, som er tildelt Unionen eller en medlemsstat

(e) "autonome EU-kvoter": en fangstbegrænsning, som tildeles EU-fiskerfartøjer autonomt i mangel af en TAC

(f) "analytisk kvote": en autonom EU-kvote, for hvilken der foreligger en analytisk vurdering

(g) "analytisk vurdering": kvantitativ evaluering af bestandsudviklingen på baggrund af data om en bestands biologi og udnyttelse, som ifølge videnskabelige undersøgelser er af den fornødne kvalitet til at kunne give videnskabelig rådgivning om fremtidige fangstmuligheder.

Artikel 4
Fiskeriområder

I denne forordning forstås ved følgende områder:

(a) "GFCM-underområder" (GFCM: Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet): geografiske områder som defineret i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning(EU) nr. 1343/2011[12]

(b) "Middelhavet": farvandene i GFCM's geografiske underområder 1 til 27 som defineret i bilag I til forordning (EU) nr. 1343/2011

(c) "det vestlige Middelhav": farvandene i GFCM's geografiske underområder 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10 og 11 som defineret i bilag I til forordning (EU) nr. 1343/2011

(d) "Adriaterhavet": farvandene i GFCM's geografiske underområder 17 og 18 som defineret i bilag I til forordning (EU) nr. 1343/2011;

(e) "Sortehavet": farvandene i GFCM's geografiske underområde 29 som defineret i bilag I til forordning (EU) nr. 1343/2011.

[12] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 af 13. december 2011 om visse bestemmelser for fiskeri i aftaleområdet for GFCM (Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet (EUT L 347 af 30.12.2011, s. 44).

AFSNIT II

FISKERIMULIGHEDER

KAPITEL I

Middelhavet

Artikel 5
Europæisk ål

1. Alle EU-fiskerfartøjers aktiviteter og andre EU-fiskeriaktiviteter med henblik på fangst af europæisk ål (*Anguilla anguilla L.*), dvs. målrettet, utilsigtet og rekreativt fiskeri, er omfattet af bestemmelserne i denne artikel.

2. Denne artikel finder anvendelse på Middelhavet og på brakvande som flodmundinger, kystlaguner og overgangsvande.

3 Det er forbudt for EU-fiskerfartøjer at fiske efter europæisk ål i EU-farvande og internationale farvande i Middelhavet i en sammenhængende periode på tre måneder, som fastlægges af den enkelte medlemsstat. Fiskeriforbudsperioden skal være i overensstemmelse med bevaringsmålene i forordning (EF) nr. 1100/2007[13], med nationale forvaltningsplaner og med de tidsmæssige vandringsmønstre for europæisk ål i den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen den fastlagte periode, senest en måned inden forbudsperioden træder i kraft, og under alle omstændigheder senest den 31. januar 2020.

KAPITEL II

Det vestlige Middelhav

Artikel 6
Demersale bestande

1. Den maksimalt tilladte fiskeriindsats for demersale bestande i det vestlige Middelhav for 2020 er fastsat i bilag I til denne forordning.

2. Medlemsstaterne forvalter den maksimalt tilladte fiskeriindsats i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) 2019/1022.

[13] Rådets forordning (EF) nr. 1100/2007 af 18. september 2007 om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæisk ål (EUT L 248 af 22.9.2007, s. 17).

Artikel 7
Dataoverførsel

Medlemsstaterne registrerer og indsender dataene om fiskeriindsatsen til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) 2019/1022.

Ved indgivelsen af dataene om fiskeriindsatsen til Kommissionen i overensstemmelse med denne artikel skal medlemsstaterne anvende de fiskeriindsatsgruppekoder, der er fastsat i bilag I til denne forordning.

KAPITEL III

Adriaterhavet

Artikel 8
Små pelagiske bestande

1. Fangster af sardin (*Sardina pilchardus*) og ansjos (*Engraulis encrasicolus*), der tages af EU-fiskerfartøjer i Adriaterhavet, må ikke overstige de niveauer, der er fastsat i bilag II til denne forordning.
2. EU-fiskerfartøjer, der fisker efter sardin og ansjos i Adriaterhavet, må højst fiske 180 dage om året. Inden for dette samlede antal på 180 fiskedage, må der højst fiskes efter sardiner i 144 fiskedage og efter ansjoser i 144 fiskedage.

Artikel 9
Demersale bestande

1. Den maksimalt tilladte fiskeriindsats for demersale bestande i Adriaterhavet for 2020 er fastsat i bilag II.
2. Medlemsstaterne forvalter den maksimale tilladte indsats i overensstemmelse med artikel 26-35 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 10
Dataoverførsel

Når medlemsstaterne i henhold til artikel 33 og 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 sender Kommissionen data om de landede fangstmængder af de enkelte bestande, anvendes de bestandskoder, der er fastsat i bilag II til nærværende forordning.

KAPITEL IV

Sortehavet

Artikel 11
Tildeling af fiskerimuligheder for brisling

I bilag III til denne forordning er fastsat den autonome EU-kvote for brisling (*Sprattus sprattus*), fordelingen af denne kvote mellem medlemsstaterne og, hvis det er relevant, funktionelt tilknyttede betingelser.

Artikel 12
Tildeling af fiskerimuligheder for pighvar

I bilag III til denne forordning fastsættes den TAC pighvar (*Psetta maxima*), som gælder i EU-farvande i Sortehavet for EU-fiskerfartøjer og fordelingen af denne TAC mellem medlemsstaterne og, hvis det er relevant, funktionelt tilknyttede betingelser.

Artikel 13
Forvaltningen af fiskeriindsatsen efter pighvar

EU-fiskerfartøjer med tilladelse til at fiske efter pighvar i EU-farvande i Sortehavet må uanset fartøjets længde overalt højst fiske 180 dage om året.

Artikel 14
Forbudsperiode for pighvar

Det er forbudt for EU-fiskerfartøjer at udøve fiskeri, herunder omladning, opbevaring om bord og landing af pighvar i EU-farvande i Sortehavet fra den 15. april til den 15. juni.

Artikel 15
Særlige bestemmelser om fordeling af fiskerimuligheder i Sortehavet

Den fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne, der er fastsat i artikel 11 og 12 i denne forordning, berører ikke:

(a) udvekslinger i henhold til artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013

(b) nedsættelser og omfordelinger i henhold til artikel 37 i forordning (EF) nr. 1224/2009[14]

(c) nedsættelser i henhold til artikel 105 og 107 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

[14] Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en C2 kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

Artikel 16
Dataoverførsel

Når medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 33 og 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 sender Kommissionen data om de landede fangstmængder af brisling- og pighvar bestande, der er fanget i EU-farvande i Sortehavet, anvendes de bestandskoder, der er angivet i bilag III til denne forordning.

AFSNIT III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 17
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand